

ŽUPNE OBAVIJESTI:

3. 04. 2011. – 4. korizmena

- ✿ Prva je nedjelja u mjesecu i sabiru se prilozi za odgoj i obrazovanje svećeničkih kandidata.
- ✿ U sakristiji možete upisati misne nakane.
- ✿ Danas poslije podne u 16 sati je u kapeli u hotelu križni put i odmah nakon njega sveta misa.
- ✿ Od sutra, 4. travnja, večernja sveta misa je u 19 sati svaki dan. Pola sata prije večernje svete mise je molitva krunice, a utorkom i petkom, s početkom u 18,30 je pobožnost križnog puta.
- ✿ Slijedeće nedjelja je 5. korizmena . Mise su u župnoj crkvi u 9 i župna u 11 sati.
- ✿ U hotelu je misa u 17 sati
- ✿ Pozivamo roditelje da se u utorak s djecom uključe u pobožnost križnog puta, na osobit način ovogodišnje prvopričesnike.
- ✿ Podsjećamo vas da je u ponedjeljak iza 5. korizmene nedjelje sveta ispovijed s početkom u 15 sati.
- ✿ Prigoda ovdje za sv. ispovijed je svaki dan prije večernje svete mise.

**Izdaje: Župa Pođenja BDM - Topusko
Kapucini -**

Župnik: fra Goran Rukavina

Kapelan : fra Josip Grivić

Uzori života za Život

Sveta Marija Kleofina

Očevidac sv. Ivan Evanđelist piše: "Kod Isusova križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina i Marija iz Magdale". U tom za povijest čovječanstva najpresudnijem času pod žrtvenikom križa, dok se na njemu prinosila Isusova žrtva, stajala je i Marija Kleofina, koju Evanđelje naziva Kleofinom ženom. Već samo zbog toga ona zaslužuje da joj u povijesti svetaca ostane trajan spomen. Prema evanđeo-skim izvorima ona je i majka apostola Jakova Mlađega i Josipa. Josip je vjerojatno bio samo Isusov učenik, dok je Jakov pripadao onome užem krugu oko Isusa, tj. apostolskome zboru koji postade stup Kristove Crkve. Marija Kleofina ostaje na Kalvariji i nakon Isusove smrti, prisustvuje Njegovu pokopu, a na uskršno jutro s ostalim ženama polazi na grob da pomaže Isusovo tijelo.

Štovanje svete Marije Kleofine i Salome i Magdalene kao žena "mironosnica", koje su nosile miru da pomažu Isusa, razvilo se u srednjem vijeku osobito na temelju legende prema kojoj bi nakon Isusova uzašašća skupa s Lazarom došle u Marseilles. Ondje su pobožno živjele i umrle. Bez obzira na utemeljenost te legende svete žene koje su pratile Isusa za Njegova javnog života, a u vrijeme Isusove muke pokazale veću hrabrost negoli muškarci, zaslužuju našu pažnju i poštovanje. One su sve od reda uzorom osjećajne i djelotvorne ljubavi prema Isusu. Njihova vjerna ljubav na Veliki petak i briga za Isusovo tijelo nešto je najljepše i najljudskije u našoj povijesti. Zato su ih i brojni umjetnici oslikali i pod križem i na putu k Isusovu grobu, a njihov je lik za kršćanina, doista, trajno nadahnuće.

Marija Kleofina tiha, skromna, uslužna žena, skupa s ostalim svetim ženama, Isusovim pratilicama, potiče nas da trajno mislimo na Isusovu prisutnost. Mi danas ne možemo gledati i pratiti Isusa kako su ga one gledale i slijedile, ali Isus je trajno i među nama prisutan, i to u Svojoj riječi, u Euharistiji i u našoj braći. On se poistovjetio s našim bližnjim i rekao da sve što činimo braći ljudima činimo Njemu samome. Svete žene bile su blizu Isusa. One nas pozivaju da i mi u životu uvijek budemo blizu Isusa. To je i nama danas moguće.

Župni listić
Župe Pohoda BDM
Kapucini - Topusko

3. 04. 2011.

God. I., br. 1.

Čitanje svetog evanđelja po Ivanu

Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" - što znači "Poslanik". Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. Oni koji su ga prije vidali kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?" Jedni su govorili:

"On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan." On je sam tvrdio: "Da, ja sam!" ...

On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim. Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!" On odgovori: "Prorok je!" Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" I izbaciše ga.

ZATVARANJE OČIJU

Na prvi pogled glavnu ulogu u današnjem Evanđelju igra slijepac od rođenja kojemu je Isus vratio vid. Ali nije tako. Glavnu ulogu imaju Židovi, odnosno farizeji, kako ih Isus naizmjenice naziva. Po njihovu vlastitu uvjerenju, od svih Izraelaca samo su oni Bogu mili. Jedino su oni pravedni, jedino oni posjeduju istinu i zato je Bog samo uz njih, ne može biti ni s kim drugim. Ako mu je potreban prorok, izabrat će ga između njih.

Međutim, dogodilo se drugačije. Netko, tko nije bio iz njihovih redova, slijepom od rođenja vratio je vid. To je po općem uvjerenju mogao učiniti samo od Boga poslani prorok. Bilo bi za očekivanje, da ozdravitelju i ozdravljenom čestitaju, ali su oni promijenili svoje mišljenje. To im njihova samodopadnost nije dozvoljavala. Zato je bilo potrebno odbaciti čudo, a liječnika i izliječenoga onemogućiti. Počeo je mučan postupak. Najprije ne vjeruju izliječenome, da je to on koji je bio slijep od rođenja. Kada im to ne uspije, pokušavaju pridobiti za sebe njegove roditelje. Budući da i ovdje stvar zape, ponovno se okreću slijepom od rođenja. Kada ih je ovaj, već sit njihovih preslušavanja, zlorado zapitao, da li možda žele postati Isusovi učenici, tako su se zaboravili, da su ga izvrijedali i potjerali. Sav si u grijesima, predbacuju mu, a hoćeš nas učiti!

A sami su bili u grijesima. Najveći im je grijeh bio u tome, da u namjernoj zaslijepjenosti svoje grešnosti, nisu htjeli ni spoznati, ni priznati istinu. Isus koji je slijepcu od rođenja čudesno otvorio tjelesne oči, želio je tim činom otvoriti i njihove duhovne oči. A oni su ih još više zatvorili.

Kada bi se radilo o nekom osamljenom događaju, ne bi bilo posljedica. Presudno je, bilo to, što su zatvorili uši pred svakom Isusovom riječi i oči pred svakim Njegovim činom. Takvo ponašanje nije ih moglo voditi drugamo, nego k Velikom petku. Tamo ih je i dovelo.

Ako su farizeji pred istinom zatvarali oči, možemo ih samo žaliti. Isto tako možemo žaliti sve one koji ih nasljeđuju. A zašto bi ih mi nasljeđovali?

TKO SMO MI KAPUCINI?

Osnivači kapucinskog Reda jesu Matej iz Bascia i rođena braća Ljudevit i Rafael iz Fossombrone koji, želeći živjeti i obnoviti ideal franjevačkog života, 1525. g. započinju s novom zajednicom. U želji da nasljeđuju sv. Franju u životu siromaštva, u putujućem načinu propovijedanja i u samom načinu odijevanja, oni se uz teške muke odvajaju od franjevaca opservanata (OFM). Dana 2. srpnja 1528. papa Klement VII. dokumentom (bulom) Religionis zelus (Redovnički žar) članovima novog franjevačkog pokreta daje punu autonomiju i ujedno im dopušta da „žive eremitskim životom, opslužujući Pravilo bl. Franje koliko to ljudska krhkost dopušta“.

U početnim godinama kapucine osvaja ideja pustinjaštva, tako da se, na prvom generalnom kapitulu u Albacini 1529. g., Red naziva: "Manja braća samotnjačkoga života". Ali, nakon nekog vremena, barem od 1531. g., i nadalje prevladao je naziv "kapucini". Iz ljubavi prema samoći prvi kapucini su stanovali izvan gradova, ali ne predaleko, jer su već od početka povezivali pokornički život s apostolskim.

Uz navedene činjenice, spomenimo i još neke druge odlike braće kapucina:

➤ Njihov franjevački duh krasilo je svjedočanstvo života;

➤ Imali su izuzetne, mudre i vidovite poglavare i potporu Svete Stolice;

(nastavlja se)

U REDU POMAZANIKA

Samuel uze rog s uljem i pomaza Davida ... i Duh Gospodnji obuže Davida od onoga dana.

Davida si sebi izabrao.

Najmlađeg, najmanjeg.

Uljem si ga - za stolom

- pomazao.

Sve si nas sebi izabrao.

A najmlađi smo

i najmanji redom.

Ulje i na nas - za stolom

- izlijevaš.

Isusa si sebi izabrao,
najmlađeg Kralja među svima.

On - ovdje za stolom najmanjim sebe učini -
i sve nas prima.

Nas, najmlađe i najmanje,
hrani kraljevskim Kruhom,
da budemo njegova slika.

Nas, tek ako smo gladni i žedni,
svojim će obećanim Duhom
izabrat u red pomazanika.